SUZUKI SV CONTACT CLUB

De sportieve SUZUKI V-twin Contact Club voor België en Nederland

Voorwoord van het bestuur

Het is najaar 2008. Onze club mag zich verheugen op veel nieuwe leden. Blijkbaar vinden steeds weer nieuwe eigenaren de weg naar onze gezellige club. Verderop in dit blad worden jullie persoonlijk genoemd en verwelkomd. We zijn dit jaar weer veel op pad geweest met elkaar. Er was geluk (Arjan ging trouwen) en pech (Daniel weer aangereden) En dan is het oktober. Wat zal Suzuki met de SV gaan doen. Ben benieuwd of ze… Jammer, nog niks op het internet te vinden. We gaan terug naar juli 2008. SV Contact is halverwege de Franse Alpentoer. De achterband van Pieter ziet er niet best meer uit. Dus het wordt tijd voor… Alleen de dichtstbijzijnde Suzuki dealer ligt aan de andere kant van die machtige col. Allez, Pieter en Peter erop af. En wat denk je: de Dunlops zijn in de aanbieding. Twee voor de prijs van één. Daar zegt Pieter geen 'non' tegen en even later is de werkplaats druk bezig. In de showroom ontspint zich ondertussen het volgende gesprek tussen ons en een verkoper:

P & P: Bonjoer, how many SV avez vous vendre this an?
Francois: Eehh, 20.
P &P: Connaisser vous le model 2009?
Francois: Oui, cette une model a deux couleur.
P & P: Deux couleur? You mean two-tone?
Francois: Oui, deux couleur, cest tout que je sais.
P & P: Merci bokoep!

En wat lees ik vandaag? Suzuki komt met een nieuw model: de Gladius. Een tweekleurig model met het vertrouwde SV650 blok. Over voorkennis gesproken! Die Fransen hebben blijkbaar een kort lijntje met Japan… Maar gelukkig, wij kunnen 'm ook kopen. Komt goed uit want ik ben toe… Eens kijken wat ze er van zeggen: Beetje een Monster; Leuk ding; Wijvenmotor; Blèh!; Wat een koplamp!; Doorlopend zadel; Best wel aardig; Nog steeds geen goede vering; Ben ik dan de centurion?; Moet ik daar op?; Wordt het de opvolger van de SV? Hetzelfde lot onderging het hoekige model 2003 en het zwarte frame in 2005. Maar we kochten ze toch. Voer voor motorpsychologen. Blijkbaar stellen we onze hoge eisen wat bij als het menens wordt. We willen allemaal Pamela Anderson of Brad Pitt, maar komen met gewone verkering thuis. Je kunt natuurlijk ook gewoon op je SV of TL doorrijden. Stuk voor stuk fijne motoren waar je alle kanten mee op kunt. Het belangrijkste is dat je lekker kan gassen, al dan niet in gezellig clubverband. Want onze SV Club blijft onveranderd een ontmoetingsplaats voor enthousiaste rijders, ook al heb je wat anders. En wie weet zitten daar volgend jaar ook Gladius rijders bij.

Peter van der Kleij
Penningmeester

Evenementen lijst 2008
Suzuki SV Contact Club

Ook dit jaar heeft onze toercommissie weer zijn best gedaan om mooie eendaagse en meerdaagse ritten uit te zetten. Hieronder vind je de definitieve evenementenlijst van 2008. Enkele evenementen zijn wegens het succes van vorig jaar opnieuw ingepland, zoals de Toertocht van het Noorden.

- 13/1 – *Snertrit*
- 31/1 t/m 3/2 – *Motor Beurs Utrecht*
- ***30/3 – Toertocht + Algemene Leden Vergadering in het " 'T Wapen van Ameide" te Ameide***
- 26/4 –*De SVCC Vlaaientocht*
- 30/4 of 1-5 t/m 4 mei – *SVCC treffen Vogezen*
- 21/5 – *SV Circuitdag te Assen*
- 25/5 – *Noord-Holland tocht*
- 15/6 – *Lady's Tour*
- 21/6 – *Mega Tour*
- 19/7 t/m 27/7 – *Franse Alpen tour*
- 10/8 - *Rondje Kevelaer tussen Maas en Rijn*
- 23/8 – *Veluwetocht*
- 12/9 t/m 14/9 – *Toertocht van het Noorden*
- 5/10 – *Najaarstocht*
- 2/11 – *Herfstlicht toertocht*

Nieuwe leden - Nieuwe leden

We kunnen weer een aantal nieuwe SV fanaten verwelkomen binnen onze club sinds het vorige clubblad!

Adriaan den Hartog
Remko Bins
Nèla Vrivilo
Frank Snoek
Bart Frederiks

Allemaal van harte welkom bij de club. Hopelijk mogen we jullie vaak tegenkomen bij een van onze evenementen en/of op het forum!

Nieuwe leden - Nieuwe leden

Algemene clubinformatie

Bankrekeningnummer:	62.93.60.073
Ter name van:	SV Contact Club te Emmen
IBAN-code:	NL 14 ABNA 062 93 60 073
BIC-code:	ABNANL2LA

Bij contributiebetaling a.u.b. uw lidmaatschapsnummer vermelden op de overschrijving.

Lidmaatschap:	€ 21,- per jaar
Gezinsleden (2e en volgende leden uit één gezin/ één adres)	€ 10,50 per jaar
Minimum bedrag donateurs:	€ 5,- per jaar
Toezending clubblad per post	€ 5,-

Per lid wordt één clubblad verstuurd per e-mail. Donateurs ontvangen wel het clubblad, maar hebben geen stemrecht voor de club en ontvangen ook geen clubpas.

Wie, wat, waar?

Algemene zaken, voorstellen, acties, PR
Marc van der Kuijp, **Voorzitter**
☎: +31 (0165) – 320671
✉: ***voorzitter@svcontact.com***

Secretariaat
Rob Reumkens, **Secretaris**
Antoni Staringlaan 46
5251 WH Vlijmen
☎: +31 (073) – 5118129
✉: ***secretaris@svcontact.com***

Financiële zaken
Peter van der Kleij, **Penningmeester**
✉: ***penningmeester@svcontact.com***

Treffens, technische dagen en evenementen
Jan van der Meij, **Vice-voorzitter**
✉: ***vicevoorzitter@svcontact.com***

Toercommissie
Pieter Lankhuijzen, **Voorzitter Toercommissie**
Erik ten Kate Lid Toercommissie
Anton Ritmeester Lid Toercommissie
✉: ***toercoordinator@svcontact.com***

Clubblad
Jaap van Dijk, **Bestuurslid**
✉: ***nieuwsbrief@svcontact.com***

Webmasters
Arie Peele ✉: ***webbeheer@svcontact.com***
Patrick v/d Meulen ✉: ***webbeheer@svcontact.com***

Ledenadministratie
Carolien v/d Kuijp ✉:***ledenadministratie@svcontact.com***

Bestuurlijke mededelingen worden gedaan via:
- Het SVCC clubblad
- De website (http://www.svcontact.com)
- Het SVCC forum (http://www.svcontact.com/forum)

Verslag – SVCC Alpen tocht

Afgelopen zomer is er een gezelschap SV rijders afgereisd naar de Franse Alpen. Doel: fun, mooi weer en sturen!

Zaterdag 19 juli – De tocht starte om 8.00 uur bij de McDonalds in Maastricht, wat betekende dat ik de wekker zetten om rond kwart over 6 van huis te gaan. Op de ringweg rond Eindhoven kwamen Rob en ik samen de A2 op gereden. In Maastricht was het nog even op Edith wachten en op Pieter die zijn oordopjes in het hotel had laten liggen. Via het laatste stukje A2 reden we België in om vervolgens de snelweg naar Luxemburg te nemen. Even na Luxemburg stad zijn we er af gegaan om (goedkoop) te tanken. Daarna opnieuw de snelweg op tot aan Frankrijk om vanaf daar kleinere wegen op te zoeken.

Omdat het inmiddels tijd was om iets te drinken pakten we het eerste de beste tentje in een klein Frans dorpje. Na de Cola en het stokbrood reden we alleen nog binnendoor tot we 's avonds in Zwitserland waren. Het hotel was niet slecht, maar ook niet meer dan dat. Na het eten nog een rondje door het dorp gelopen en toen lekker het bed in gegaan, morgen weer een lange dag.

Zondag 20 juli – Na een stevig ontbijt door de Jura richting Valloire! Dit was een zware etappe door een heel mooie omgeving. Heerlijk rijden en niet druk. Die stilte, heerlijk. Na de middagpauze begon het benzinelampje van de SV's 1000 van Peter en Patrick te branden. Even later begon ook het lampje van mijn motor te branden. Snel zette ik de navigatie op dichtstbijzijnde tankstation en liet de motor iedere keer lekker uitrollen en keek ik na elke bocht of de dikke SV's nog achter me zaten.

Eén keer keek ik iets te lang in mijn spiegel met als gevolg dat ik door het gras en de kuilen langs de helling kwam. Achteraf een beetje eng maar ik had daar op dat moment geen tijd voor. Ik dacht alleen: hup, weer snel de weg op. Na de tankstop begon het te regenen. Toen de regen erger werd en ik op mijn navigatiesysteem zag dat het niet opschoot, besloot ik de rest van de dag alleen te rijden. Dit een zo kort mogelijke route naar het hotel te rijden. Maar je raad het al... ik nam dus al die bergpassen die Pieter had bedacht. In Albertville haalde ik zelfs de groep weer in.

Heel vreemd, ik was eerder vertrokken en kon alleen rijden. Ik zal dus nog wel een extra kort, maar heel langzaam stukje hebben gereden. De route voerde over de Col de la Madeleine. Man... wat is dat een lang eind van bochtjes zeg. En stil dat het daar was! Samen met de "mist" die uit het dal naar boven aan het trekken was, was dat een heel raar gebeuren.

Even na St. Francois Longchamp gaf de Garmin af dat ik linksaf moest gaan. Dit bleek geen beste weg. Van asfalt ging het over in gravel om daarna over te gaan in kuilen en keien. Op een stukje waterpas ben ik toen omgedraaid om vol gas naar boven te knallen. Weer in St. Francois Longchamp aangekomen ben ik de "alle richtingen" route maar gaan volgen. Daarna vanaf La Chambre de N6 genomen tot aan St. Michel de Maurienne. Nu was ik er echt bijna! Volgens de navigatie was het nu nog maar 16 km. Aan het eind van de afdaling met leuke bochten was daar eindelijk Valloire. Precies op 20.00 uur stond ik bij de balie en kreeg ik de sleutel van onze kamer. Snel gedoucht en op naar het eten... Dat eten was niet echt je van het, maar ok, de aparte groene soep nam iedereen en het hoofdgerecht liet ik maar staan. Gelukkig had ik nog steeds Sultana's bij me. Het toetje was wel erg lekker, chocolademousse! Na het eten nog even het stadje in gegaan voor wat vertier en daarna naar bed gegaan.

Maandag 21 juli – Voor mij een rustdag. Ik deed de luiken open en de zon scheen me tegemoet. Wat een verschil met de dag ervoor en wat een mooi uitzicht. Bovenop de berg naast het hotel stond een kerkje. Edith was er 's ochtends al geweest, ik wilde het nu ook doen. Na het goede ontbijt, het ophangen van mijn iets natte kleding (koffer is dus niet geheel waterdicht) en het uitzwaaien van de rest ben ik lekker op mijn gemak naar het kerkje gelopen. Na deze mooie wandeling ben ik lekker in het stadje gaan rondlopen. Wat drinken, wat te eten (nieuwe voorraad Sultana's gekocht...) en even de familie gebeld. Tegen een uur of 7 kwamen de anderen weer aangereden. Op naar het eten... en ja hoor, weer diezelfde groene soep als de avond ervoor. Blehhh, nou ik hoefde niet meer. Ook het hoofdgerecht zag er opnieuwe niet lekker uit. Ik at alleen een paar stukjes kip. Het toetje was weer iets met chocolade! Na het eten met z'n allen nog even een wandelingetje naar de waterval gemaakt.

Dinsdag 22 juli – Vandaag een stevige toerrit met o.a. een bezoek aan het Italiaanse Susa. Via de leuke kant van de N6 zijn richting het Oosten gereden. Wat een lekkere weg met mooie snelle bochten was dit opeens. Als ik alleen was geweest was ik ook even stil blijven staan bij Fort Marie Christine. Dat zag er imposant uit. Na Lanslebourg Mont Cenis zijn we de Col du Mont Cenis opgereden. Weer een mooie weg met lekkere bochten. De Ducati had er echt zin in. En... opeens zie je het Lac du Mont Cenis. Een groot stuwmeer met een heel mooi blauw kleurtje. Schitterend gewoon. Ik liet het gas even wat vieren om van dit uitzicht te genieten. Na Susa hebben we nog een Col "gepakt". Zelfs Pieter had nog nooit zo veel bochten op deze paar vierkante meter gezien! Even haalde Edith de bocht niet. Omdat ik er weer eens te kort op zat moest ik ook stoppen en de motor met mijn rechtervoet opvangen.

Helaas was er boven op die berg niets te beleven, dus besloten we om in Susa iets te drinken. Pieter vertrok als eerste, dit om wat foto's van ons te nemen. Ik had bij de afdaling mijn motorblok uitgelaten. Toch ging ik nog een andere motor voorbij. Daarna kwam Daniël in het zicht. Hij had ook de motor uit staan. Ook hem haalde ik in :) Komt het op sturen aan he. ;) Na een stevig lusje (dat leek wel Droomvlucht, met een mooi meertje waar mensen aan het zwemmen waren) zaten we weer op de S25 richting Frankrijk. Op de Col de l'Iseran waaide het zo hard dat de snoepkraam om viel. Alle (dure) snoepjes lagen op de grond. Ik kon het niet laten om daar ook even een foto van te maken.

Daarna richting Val d'Isére en bij Pussy de bergen weer in. Uiteraard moesten Rob en ik daar even een foto maken. Op naar de Col de la Madeleine, hetzelfde deel als op de heenreis maar nu met goed weer, dus het gas ging er aardig (understatement) op.

Via de N6 waren we om half 8 terug bij het hotel. Konden we weer lekker eten... Je raad het al: voorafje was niets en hoofdgerecht ook niet. Dit keer vond ik zelfs het toetje niet lekker. Gelukkig..., juist, Sultanas.

Woensdag 23 juli – Woensdag. De dag van de Tour de France welke door het dorp zou komen. Pieter en Peter besloten om dichtbij het hotel te blijven, dit om ook de Tour op de TV te bekijken. Edith, Patrick, Rob en Daniël gingen lopend richting de top van de Col du Telégraphe om daar de renners te zien. Maar ik was echt toe aan een lekker menu van de McDonalds. Dus ik ben naar St. Jean de Maurienne gereden om daar een McChicken menu te eten. Na het overheerlijke patatje, de kipburger, de bananenmilkshake en de McFlurry ben ik nog even langs de Renault dealer gegaan om het nieuwe model te bekijken, wat te praten en modelletjes te scoren. Daarna wilde ik weer weg... maar mooi niet dus. Aan het einde van de straat stond de politie. De weg was al afgezet voor de Tour karavaan! Een omleiding was niet aangegeven, dus de Garmin op windrichting en naar het Zuidoosten. Via Villargondran en Montricher kwam ik in Albanne. Er was bijna geen weg meer en de Garmin vertelde al eerder dat ik "op onverharde weg" zat, maar ach, ik moest natuurlijk terug naar Valloire. Toch maar even de kaart erbij. Na Albanne zal er nog 1 plaatsje komen, Albannette, maar dat lag boven op de berg. Terug dus maar, want zo kwam ik er niet.

Ik zag van bovenaf al dat er wat reclame voertuigen over de weg reden. Terug aangekomen bij de rotonde heb ik mijn motor aan de kant gezet, jas uit, laarzen uit, lekker liggen op het gras van de rotonde. Ik lag daar heerlijk in de zon en ik kreeg leuke dingetjes van de reclamemensen die voor de Tour uit reden. Ook was het leuk om het eens mee te maken en al die verbouwde auto's langs te zien rijden.

De karavaan duurde echt een tijd, daarna kwamen de helikopters (gaaf gezicht hoor) en plots in een flits de renners voorbij. Toen was het voorbij en kon ik weer op weg naar het hotel.

Donderdag 24 juli – Tijd voor een toertocht richting het Noorden. Eerst weer de Col de la Madeleine over. Die begon me nu wel mijn neus uit te komen, maar daarna gingen we heel andere omgeving, groenere, omgeving in. Na wat pasjes en andere kleine weggetjes werd het tijd voor de drinkstop. We wilden een uurtje later lunchen, maar door de verlaten skioorden duurde dat flink langer. Onderaan een skischans lag er een klein, chique, dorpje. Daar konden we nog wel wat krijgen, crêpes of een kaastaartje. De crêpes waren heerlijk, het kaastaartje schrikbarend duur, net als de Cola. De rest van de route ging weer over erg kleine weggetjes en zou weer over De Col de la Madeleine gaan. Ik had besloot die niet te nemen en om te rijden via de bredere provinciale weg en de rest volgde me. Allen Pieter en Peter reden naar Albertville om nieuwe banden te scoren. Het eten? Wat denk je? Weer die soep. :(Patrick en ik hebben maar een Bananasplit besteld.

Vrijdag 25 juli – Weer een rustdag. Dit had ik al aan het begin van de week zo bedacht. Ook omdat voor zaterdag een aardige rit op het programma stond. Edith dacht er net zo over. Maar met Edith samen komt er van rusten niets. Na enige aarzeling van mijn zijde hadden we besloten om een Via Ferrata route te ondernemen. Dat is een soort van bergbeklimmen maar dan met een ijzeren kabel en andere hulpstukken die al aan de berg bevestigd zijn. Zelf zit je daar met een gordel aan vast, je doet een helmpje op en lopen/klimmen maar. In Valloire zijn er 2 routes. Eén staat te boek als "voor de beginner" de ander als "zeer moeilijk".

Ik had dit nog nooit gedaan, dus kozen we voor de eerste. Deze begon iets achter ons hotel en eindigde, jawel, iets boven dat kerkje op de berg, bij het weerstation. Maar nu dus niet via het "normale pad", maar bijna recht omhoog. Edith en ik zijn eerst onze uitrusting gaan huren. Bij de bergwand aangekomen kreeg ik eerst een instructie van Edith en toen kon ik beginnen. Ik ging rap van start. Het begin was dan ook gemakkelijk. Overal vond je wel een plekje om een stukje van je schoen neer te zetten. En als het even te moeilijk werd was er soms een ijzeren hulpstuk, soms een stukje staaf, dan een trede of een handvat. Ik denk dat ik al met al zo'n 90% van die hulpstukken heb gebruikt. Vooral aan het einde van de Via Ferrata, toen ik wat moe begon te worden. Maar al snel zag ik Edith niet meer achter me.

Zij heeft in totaal maar 3 keer die hulpstukken gebruikt, vandaar dat zij er wat langer over deed. Op een T-splitsing heb ik op Edith gewacht en hebben we pauze gehouden. De zon scheen inmiddels en het was aardig heet. Mijn hoofd leek wel een vergiet, zo veel water kwam er uit. Gelukkig had Edith wat water en een banaan bij haar. Die hebben we netjes gedeeld. Wat een schatje hé. Na lekker genoten te hebben van het uitzicht en de natuur zijn we weer verder gegaan. We konden kiezen uit: óf de route via de grot óf de route recht omhoog. Via de grot was dus langer, maar minder moeilijk, maar ook veel mooier. De afdaling was ook niet "zo maar even wandelen". We namen het pad welke ik op maandag als heenroute had gelopen. Daarna het dorp in, want ik vond dat we wel een lekker koud colaatje hadden verdiend. We zijn op mijn verzoek eerst nog een rondje door het dorp gelopen, mét onze spullen nog aan. Want ik voelde me echt heel wat, ik had het toch maar even gedaan met mijn conditie en hoogtevrees. sRond 7 uur kwamen de anderen aan.

En konden we gaan eten... ja... weer die groene soep... Daarna bonen waarvan het ene gedeelte oud was en het andere te lang was gekookt. Het toetje was als vanouds heerlijk.

Zaterdag 26 juli – Op naar de BBQ bij Wim in "Les Tronces"! We vertrokken vroeg en de eerste kilometers vlogen voorbij. Maar voor Albertville gingen we de provinciale weg af om weer zo'n heel klein weggetje op te gaan. Na heel wat bochten en minuten waren we nog maar een paar kilometer verder. Ik had mijn navigatie al weer ingesteld op "zo snel mogelijk naar Wim". Maar de stukken die daarop volgden waar wel erg mooi, dus erg spijt heb ik er ook weer niet van dat ik achter Pieter ben blijven hangen. Na het eten (Edith en ik kochten samen een komkommer, tomaatjes en wat te drinken) besloten we om met z'n allen zo snel mogelijk naar Wim te gaan.

Alleen Pieter wilde de echte route rijden en vertrok. Op het parkeerterrein werd ik weer even gek toen ik een zeldzame Renault zag, dus even een fotootje maken. Daarna ging het tempo er weer op en verslonden we echt kilometers, al reden we behoorlijk om. Na een tijdje reden we de Vogezen binnen, ik zag al weer de bergen en op een van die bergen moest het hotel van Wim staan. Dus nog even het gas erop tot aan Gerardmer om nog even te tanken. Daarna nog een stukje naar "Les Tronces". De BBQ stond al klaar en ik plofte neer op een stoelleuning. Erg gezellig hoor, goed eten, lekkere salade en leuke sfeer. Na het eten lekker op een stoel bij het open vuur gezeten. Ondanks dat het al laat was, was ik volgens mij wel de eerste van onze groep die naar bed ging.

Zondag 27 juli – Mijn spullen opgehaald en veel dingen er van weggegooid of achtergelaten. Ik had het echt gehad en wilde naar huis.

Patrick zag dat zijn band al ver heen was en is toen met Peter de snelste weg naar huis gereden. Wij gingen binnendoor naar huis. Na de eerste tankstop (die voor mij niets te vroeg kwam) gegeten bij Italiaans restaurant Scaramouche, welke de anderen nog kenden van heenreis naar de Vogezen. Ik bestelde een Grande Spaghetti Bolognese en die was heerlijk! Daarna weer door gereden en via Duitsland en België kwamen we weer Luxemburg in. Bij de volgende tankstop was het tijd afscheid te nemen. Pieter zou via Antwerpen gaan en wij via Maastricht. Maar er kwam al een zwarte lucht aan en in België gaf ik vol gas en reed de groep voorbij. Dit wilde ik niet meemaken. Maar 5 minuten later barste het noodweer los. Ik kon niet anders dan het tempo te verlagen, maar nog reed ik harder dan alles en iedereen. Niet veel later begonnen er 2 lampjes op het dashboard te branden, waarvan 1 het olielampje was. Ik kon het niet gokken en ben toen onder een viaduct gestopt.

Daar stonden nog 2 Nederlanders, ook met pech. Nog geen 5 minuten later stond de vluchtstrook vol met auto's en onder het viaduct stond het vol met motoren. Niemand durfde meer te rijden. Het groepje van Rob kwam ook schuilen. Een minuut of wat daarna kwam ook Pieter weer aan. Hij vertrok ook weer als eerste. Ik vertelde Rob van mijn lampjes probleem en we keken naar mijn motor. Maar die wilde niet eens meer starten. Ik dacht aan een soort van beveiliging tegen rijden zonder olie en ik had al ANWB-visioenen in mijn hoofd. Maar Rob schudde de motor heen en weer en die wilde toen wel weer starten. Wat bleek: de motor stond niet goed in zijn versnelling en wilde daarom niet starten. Ik kon dus weer rijden, maar wel met die 2 lampjes aan. Na de controle van het oliepeil (dat dus gewoon goed was) heb ik besloten om gewoon te gaan rijden. We reden nog een kwartier in de regen, toen het wat minder werd kon het gas er weer wat meer op.

Daarna werd het droog en de rijwind heeft er voor gezorgd dat het water in de stekkertjes weer wegging. Het lampjes probleem was daarmee ook opgelost.

Ook kwam kilometerstand 10.000 voorbij! Dus bijna zonder problemen toch de 10.000 km gehaald. Wie had dat verwacht . Hulde voor het Monster! Dat is met mijn SV niet gelukt ;-) Bij Luik haalden we Pieter nog in, we zwaaiden en toen reden we ieder onze eigen kant op. Daniël is bij mij blijven rijden tot aan Utrecht, hij moest nog even, ik was eindelijk thuis. Wat een rit, wat een weer, maar wat een plezier hebben we in deze dagen gehad!

Pieter bedankt voor de organisatie en de rest bedankt voor de gezelligheid! Tot volgend jaar.

Arie Peele

Verslag - Noord-Limburg tocht

De weersvoorspellingen voor de Noord Limburg tocht zagen er niet goed uit. Maar toch blijf je hopen dat de buienradar er eens naast zit. Toch maar alvast de motor zaterdag tijdens een droog moment voor het huis buiten klaargezet, met de neus in de goede richting. Mijn motor was dit keer de KTM 640 Adventure, omdat de SV bij de dealer stond voor vervanging van de kabelboom wat een hele klus is. Onder garantie gelukkig. De KTM had maanden lang stil gestaan, de laatste tankbeurt dateerde van september 2007! Een tweede reden om de motor een dag eerder startklaar te zetten, want het is al geen gemakkelijke starter, zeker niet na lang stilstaan en je wil er niet aan denken zondag in de zeer vroege ochtend in de stromende regen te moeten klooien.

Met veel moeite toch aan de praat gekregen, na tevoren de accu aan het Optimate infuus gelegd te hebben. En vervolgens toch nog maar een tweede infuus voor het huis vanwege de aanslag op de accu door de langdurige startprocedure! Nu moet het zondagmorgen toch goed gaan! Als het weer ook nog een beetje wil meezitten... Niet dus, het was zo'n noodweer zondagochtend in Zeeland dat ik niet eens de buienradar voor het vertrek heb willen raadplegen om droge momenten te spotten. Als de KTM maar wil starten... Gelukkig, bij de eerste poging liep hij al. Op weg dan maar rond 8h30, voor de 190 natte km's naar de start bij McDonalds in Cuyck. Voorzichtigheid geboden ook vanwege de vrij grove Endurobanden, geen goede combinatie met nat asfalt! Daar aangekomen kort na 10h30 zag ik toch al een rijtje SV's staan. De opkomst was natuurlijk niet groot, maar toch een leuk groepje. Michiel had zich vanwege de regen en gladde voorband afgemeld en ook Edith (met introducé?) was niet gekomen. Maar ook Anton aus Drachten had zich niet laten afschrikken door het slechte weer en de lange aanrijroute getrotseerd. Totaal 7 motoren. Vertrek was gepland om 11 uur, maar op gezag van de buienradar op Geralds mobieltje (de techniek staat toch voor niets) de start even uitgesteld, het zou beter worden. Nog maar een kop koffie. Tegen 11h30 leek het zelfs droog genoeg om zonder regenpakken te vertrekken. Maar de motoren waren nog maar net gestart toen het hemelwater opnieuw over ons uitgestort werd. Toch maar weer de regenkleding aangetrokken. En rijden maar. In één groepje, dat kan met 7 man. Pardon 6 man, Mark, Anton, Luc, Gerald, Pieter en Adrie met zijn Duifje.

Ondanks het slechte weer werd er toch lekker doorgereden op heerlijke stuurweggetjes in in eerste instantie Noord Limburg met een overzet over de Maas met een veerpontje en later voorbij Arcen werd de

Duitse grens gepasseerd. Intussen was het weer zich aan het verbeteren en werd zelf hier en daar het asfalt al droog. Het laatste kwartier voor de lunch werd de kop opeens overgenomen door Gerald en werd het tempo nog verder opgeschroefd, niet vanwege een aanval van honger maar vanwege wat later bleek hoge nood! De lunch werd gebruikt bij de Holländer in Duitsland (echt, zo heette die snacktent) en kon gelukkig buiten genuttigd worden. Na de lunch was het opeens schitterend weer met bijna overal droog asfalt. Op nog een klein buitje na de tankstop in Duitsland (toch nog wel wat goedkoper dan bij ons) bleef het verder droog. Gerald was na de lunch afgehaakt vanwege andere verplichtingen. Bleef ons nog één missie over, een bezoekje brengen aan Arie en de rest van de familie Peele, die een camping uitgezocht hadden precies aan onze route in Leukermeer. Na eerst zelf even gezocht te hebben toch maar even aan de receptie gevraagd waar de familie stond en met een routebeschrijving in de hand hun verblijfsplaats gevonden. Daar heerlijk buiten in het zonnetje koffie en koek genuttigd. Het grasveldje waar de tenten en caravans stonden bleek ook het enige stukje onverhard op de route te zijn. Kom je eens met de KTM en grove bandjes en tref je net allemaal asfalt en dan nog nat ook in het begin!

Na een hartelijk afscheid van de Peele's, waarvoor nogmaals onze dank aan Arie en vooral zijn moeder, nog een laatste mooi stukje route via o.a. de Zevenheuvelenweg naar de eindstop in Berg en Dal, vlak bij Nijmegen. Hier nog een paar koppen koffie gedronken en afscheid genomen om allemaal huiswaarts te gaan. Wat mij betreft toch nog een heel geslaagde dag met een schitterende route in een voor mij minder bekend stukje Nederland en Duitsland. En verder nog helemaal droog thuis in Zeeland aangekomen. Mark bedankt voor de mooie route en de goede organisatie en hopenlijk volgend jaar op herhaling. Voor de statistiek nog wat cijfers. Totaal 585,6 km op de GPS (of eigenlijk op de KTM), 139,9km max. snelheid (ja, ja!) , 8h3 rijtijd, 4h51 stoptijd en 12h55 totale tijd uit en thuis. Gemiddeld 72,6km/h met rustig rijden op de snelweg hierbij. Ik vond de KTM wat zoekerig door de bocht en dacht dat het nog tussen mijn oren zat na recent 3 lekke banden, een beetje dat gevoel dus, of angst hiervoor. Heb 2 weken later bandenspanning gecontroleerd, bleek voor 0,6 en achter 0,9 ingezeten te hebben! Kennelijk na een jaar stilstaan langzaam spanningsverlies. Hierna de banden opgepompt tot 2,0 bar voor en 2,2 bar achter en dat gevoel was helemaal weg en het vertrouwen weer terug!

Pieter Lankhuijzen

"SV/ TL hier en daar"

In het kader van "Sterk Verhaal" of "Schoon Verslag"" gaat de redactie weer op bezoek bij één van de leden. Deze keer blijven we dichtbij huis. Heel dichtbij mag ik wel zeggen, want ik leg mezelf de vragenlijst voor! Dat is weer eens een geheel nieuwe benadering. Dit keer dus: ***Jaap van Dijk*** *uit* ***'s-Gravenzande****.*

Welke type motor rijd je?
Een schitterend mooie zilveren SV650S uit 2003.

Wat vind je geweldig aan je huidige fiets?
Het 2-cilinder blok dat je echt voelt werken en natuurlijk het geluid!

Heb je een favoriete weg met mooie bochten in de buurt?
Bij ons in de omgeving valt weinig te sturen, dus ik moet daarom altijd een stuk rijden voordat er serieus gestuurd kan worden. Maar de ALV tocht van 2008 is er eentje die ik graag rijdt. En een paar weken geleden tijdens een weekend Eifel maakte de weg van Alf naar Bad Bertrich en die naar Cochem ook wel prettige gevoelens los. ☺

Kun je iets vertellen over je rijstijl?
Op straat ben ik een vrij rustige rijder, maar ik weet het gas wel degelijk te vinden. De limieten opzoeken op straat laat ik aan anderen over. Als ik echter een circuitdagje doe wordt het allemaal wat extremer qua hellingshoeken… ;o)

Wat is je leukste motorervaring?
Toch eigenlijk wel het eerste SV Club treffen in de Duitse Eifel waar ik mee meegegaan ben. Ben daarna nog twee dagen samen met Erik ten Kate gebleven om extra te genieten van de omgeving in de Eifel. Waren een paar topdagen!

Welke verandering aan je motor vind je het mooist of het best?
Ik heb al veel veranderd in de loop van de tijd (uitlaat, Powercommander, rempomp, remschakelset, andere kuipset etc.), maar de beste verandering is absoluut de vering. Ik heb van de winter een upside down Suzuki GSX-R 750 voorvork ingebouwd en dat rijdt echt zo veel beter dan de standaard voorvork. De standaard voorvork met de cartridges van HK Suspension rijdt ook goed trouwens. Daarnaast heb ik ook een WP schokdemper aan de achterkant zitten en in combinatie met de GSX-R voorvork rijdt de SV nu echt snaarstrak. Kost wat, maar dan heb je ook wat!

Welke motorrit pakte heel anders uit dan gepland.
Ik moet zeggen dat ik nog vrij weinig gekke dingen meegemaakt heb met de motor. Maar tijdens mijn eerste SV Club treffen kregen we al vrij snel te maken met een aantal pechgevallen en valpartijen tijdens de heenreis. En dat is natuurlijk nooit leuk.

Geef je extra gas in tunnels?
Wie niet zou ik bijna zeggen… Vooral die donkere dreun die dan door de tunnel galmt is super om te horen! En dat de meeste automobilisten dan meteen aan de kant gaan is ook wel mooi meegenomen… ;o)

Hoe lang ben je al lid van de SV Club en wat trekt je het meest aan?
Ik ben sinds half 2004 lid van de SV Club en ga dus al richting mijn 5-jarig jubileum! Wat me het meeste trekt zijn de steeds weer andere, en met name de hoeveelheid gelet op andere clubs, toertochten. Plus natuurlijk de groep gezellige een eensgezinde mensen die zich in de loop van de jaren bij de club gevoegd hebben. Een dagje met de SV club rijden is voor mij ontspanning door inspanning.

Van welk type motorrijder krijg je een …
Van die motorrijders die overal als een gek rondscheuren, op de weg alleen aan zichzelf denken en vervolgens gaan klagen als ze aangehouden of geflitst worden. Tsja…dat heb je dan gewoon aan jezelf te danken denk ik dan.

Wat zou je Suzuki willen adviseren of vragen?
Waarom luisteren jullie (lees: Suzuki) niet eens naar de wensen van de huidige SV rijders om van daaruit een nieuw type SV te ontwikkelen. Door maar weinig te vernieuwen schiet Suzuki zichzelf uiteindelijk in de voet vrees ik en stappen veel mensen op den duur over naar en ander merk.

Hoe zie je motorrijden in de toekomst?
Ik weet niet zo goed wat ik ervan moet denken. Ik rij nu zelf woon-werk verkeer met de SV en files heb je natuurlijk niet echt. Heerlijk gewoon! Vind de huidige ontwikkelingen omtrent de BPM en het rekening rijden met terugkrabbelende ministers wel zorgwekkend. Toon nu eens ballen, zie in dat de motor(scooter) files verminderd en hou je aan je woord.

Aan wie heb je nog een persoonlijke boodschap?
Aan alle motorvrienden en kennissen die ik opgedaan heb via de SV Club. Bedankt voor de gezelligheid allemaal en hopelijk mogen we er nog vele jaren aan vastknopen met zijn allen!

Wil je verder nog iets kwijt?
Nou, ondanks dat ik de SV een leuke fiets vind, wordt het na bijna 6 jaar SV650 tijd voor wat anders. Ik durf het bijna niet te zeggen, maar hij is dus te koop…

Verslag – Veluwetocht

Net als vorig jaar had Arjan Brunekreef weer een route over de Veluwe uitgezet. Vorig jaar kon ik er niet bij zijn, dus dit keer moest ik natuurlijk wel gaan. Altijd leuk, zo'n route dicht in de buurt en in een mooie omgeving. De weersvooruitzichten waren niet geheel goed. De verwachte opkomst was dat echter wel. Echter net voor de tocht hebben vele toch afgezegd, ieder met een eigen reden. Maar degene die hebben afgezegd in verband met het slechte weer, die hebben ongelijk gekregen. Ook bij ons regende het 's ochtends hard, ook was er wat onweer. Na een kwartier wachten ben ik op weg gegaan.

Ik had met Arjan afgesproken om een uurtje eerder bij hem te zijn om zijn nieuwe huis te bekijken. Maar door het kwartiertje wachten en de omweg die ik maakte (ik ben binnendoor gereden) kwam ik maar net op tijd aan om samen met hem naar het startpunt te rijden. Eerst nog even in Barneveld getankt en daarna reden we door naar de McDonalds op de splitsing A1/A30. Daar stond Pieter al zijn KTM van de aanhanger af te halen. Ook waren Michiel en Peter al aanwezig. Snel daarna kwamen René en Annemarie. Met z'n zevenen zouden we dus de toertocht gaan rijden. Arjan reed voorop en loodste ons in een lekker tempo keurig over zijn Veluwe. Via allerlei kleine wegen rondom Barneveld gingen we later richting het Noorden. Omdat het toen nog bewolkt was, was het ook niet druk op de weg. Dit tesamen met de kleine groep kon er lekker doorgereden worden. Op de parkeerplaats hadden we afgesproken dat als we de mooie IJsseldijk op zouden gaan ieder zijn eigen tempo zouden rijden om vervolgens na ongeveer 15 km wat te eten. Dus toen we de dijk opgingen gooiden we het gas erop en toen is maar weer eens bewezen dat een gele motor toch erg snel is (is het zo weer goedgemaakt Michiel?).

Aangekomen bij de eetgelegenheid konden we eerst genieten van de warme chocolademelk (met een lekker koekje). Daarna bestelden we wat te eten. Annemarie en ik namen de pannenkoek met appel. Heerlijk ding, maar wel met een dode wesp erin. Ach... hij smaakte er niet minder om en geef die wesp eens ongelijk! Die heeft natuurlijk ook zitten snoepen. Na het eten vertrokken we weer voor nog een stuk IJsseldijk. Daar vielen 24 druppels water (ja ik heb ze geteld). René (what's in a name) vond dat genoeg om zijn regenkleding aan te trekken, wij reden door om aan het einde van de dijk weer op elkaar te wachten. Bij Wapenveld verlieten we dijk en gingen we weer een normaal tempo rijden. Platteland, bossen en heide wisselde elkaar af.

Bij de lunch had Arjan verteld dat hij Margreet had gebeld en haar had gevraagd om een lekkere vlaai te kopen. Na het rijden zouden we dan bij Arjan in de tuin lekker vlaai kunnen eten. Dat was natuurlijk niet tegen dovenmansoren gezegd! Zo had ik toch nog een vlaaientocht dit jaar! Aan het eind van de middag waren we vlakbij het huis van deze pasgetrouwden, maar Arjan bleef maar met zijn SV om Barneveld heen rijden. Hij liet echt heel veel leuke weggetjes zien. Op een gegeven moment ben ik maar gaan vragen of hij nog wist waar zijn huis stond, want anders hadden we nu daar nog rond gereden. Aangekomen bij het huis van Margreet en Arjan konden we plaats nemen in de tuin. Daar hebben we nog lang zitten praten over alles en nog wat en lekker kunnen genieten van de heerlijke vlaai!

Daarna zijn Pieter, Peter en ik nog even terug gegaan naar de startplaats. Daar stond de auto van Pieter met zijn laptop erin en konden Peter en ik de foto's van de Alpen even kopiëren. Daarna ben ik weer binnendoor naar huis gereden. Ik was eigenlijk veel te laat thuis, maar ik heb toch lekker gereden. En de Ducati wordt steeds zuiniger! En... nu al 10.300 km met 1 achterband. Helemaal top, maar nu is het toch echt tijd geworden om deze te vervangen. Margreet, bedankt voor de hartelijke ontvangst! Arjan, bedankt voor het voorrijden en een mooie rit. De anderen, bedankt voor de gezelligheid!

Arie Peele

Nieuws – Nieuws – Nieuws – Nieuws

Na een paar jaar van speculatie over een SV700, SV750 of misschien wel een SV800 komt Suzuki totaal onverwacht met een nieuwe 650. Het lijkt niet de directe opvolger van de SV650S, maar een motor waarbij voor de vormgeving goed is gekeken naar de concurrentie (lees: Ducati, Aprillia en Yamaha). De nieuwe 650 krijgt de naam **Gladius** mee met de type aanduiding SFV650. Volgens de typeaanduiding dus wel degelijk een SV en dat blijkt ook uit de gebruikte aandrijving.

Voor deze aandrijving is gekozen voor het welbekende 650cc V-Twin motorblok dat zich kenmerkt door een breed vermogen en een zeer slanke bouw. Een nieuw uitlaatsysteem en gewijzigd motorkarakter maken de soepele en betrouwbare V-Twin volgens Suzuki nog efficiënter. Door de toepassing van SCEM (Suzuki Composite Electrochemical Material) gecoate cilinder-wanden zijn interne wrijvingen verminderd en is de opbouw van de motor een stuk lichter. Het slanke ontwerp van de motor draagt niet alleen bij aan een beter gevoel op de motor maar zorgt ook voor veel gebruiksgemak. Aldus Suzuki. Uiterlijk toont de Gladius weinig overeenkomsten met de huidige SV reeks. De moderne styling vertoont stijlkenmerken die we bij meerdere motoren in dit segment tegenkomen.

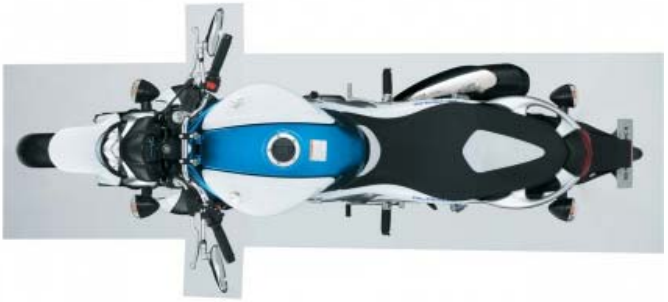

Een druppelvormige koplamp, gecombineerd giet- en buizenframe, 'two-tone' spuitwerk en een 'fantasierijke' uitlaatdemper die via een prachtig zwierige voorste uitlaatbocht wordt gevoed. Met een zithoogte van 785 mm is de Gladius goed geschikt voor wat minder lange personen. Een hoger zadel is optioneel leverbaar.

Het nieuw ontwikkelde rijwielgedeelte is compact en open, waarbij het mooie open buizenframe goed zicht geeft op de gebruikte technieken. Van zowel de voorvork als de achterschokbreker is helaas alleen de veervoorspanning instelbaar. De fraaie vijfspaaks aluminium gietwielen zijn speciaal ontworpen voor de Gladius. Het voorwiel wordt afgeremd met behulp van dubbele 290mm zwevende remschijven en tweezuiger remklauwen. Navraag bij B.V. Nimag over de toekomst van de huidige SV reeks leverde vooralsnog vraagtekens op. Ze weten nog niet of ze de SV reeks naar de SFV aan zullen houden.
De nieuwe Gladius is verkrijgbaar in: metallic blauw/wit, paars met parelmoer wit en zwart. Hij wordt medio maart 2009 leverbaar. Uiteraard zijn SFV rijders van harte welkom bij onze club!

Jan van der Meij

Verslag – Toertocht van het Noorden

Jaap heeft mij gevraagd om een stukje te schrijven met betrekking tot de belevenissen van de Toertocht van het Noorden 2008. Dit valt niet mee om het kort te houden. Er is zoveel gezien en beleefd in die drie dagen en 1000 kilometers.

Laat ik maar eens met de historie beginnen. Op 25 november 2007 is door de toercommissie in al haar wijsheid besloten om de Toertocht van het Noorden van 2007 een vervolg te geven. 2007 heeft immers een grote opkomst van 15 personen opgeleverd, met veel positieve reacties na afloop. Prijs en kwaliteit van het hotel heeft ons ook heel goed voldaan. Het is mij in dit vroege voorjaar wederom gelukt een vergelijkbaar arrangement te regelen in het "Best Western Hotel Stadskanaal" voor een SV Club weekend in september 2008. Twee nachten in een ruime tweepersoonskamer met eigen bad en toilet . Verder elke avond een uitgebreid menu en 's morgens een ruim ontbijtbuffet. Drank(en) voor eigen rekening. Neem je in als een SV650 of als een SV1000? Doe je rustig aan of trek je hard voorbij? Dit mag je persoonlijk invullen, een ieder bepaald zijn eigen (drank)verbruik. We blijven wel onder alle omstandigheden sociaal. In juni en juli zijn de routes van de eerste twee dagen voorgereden en verder bijgeslepen. Lang leve Map Source voor Garmin, een heerlijk programma om tochten in voor te bereiden. De zondag is op ervaring van persoonlijke tochtjes en gedeeltelijk op de bonnefooi gemaakt. Naar later zal blijken, met succes. Nou, hier komt ie dan.

Vrijdag
Eindelijk is het zover: 12 september vanaf 9:00u verzamelen bij "de Keet van Heerde". De afspraak is om 10:00u met z'n allen te vertrekken.

Toen ik (Anton) om ca. 9:15u arriveerde, waren Michiel en Patrick al pressent. Balen zeg. Niet omdat deze twee heren mij voor waren. Nee, vanwege het feit dat "de Keet van Heerde" pas om 10:00u opent. Sh*#, vergeten te bellen en hen mede te delen dat wij iets vroeger zullen arriveren. Vorig jaar had ik wel vooraf gebeld en toen ging het goed. De McDonalds 100meter verderop is ook nog steeds gesloten. Dan maar buiten wachten op de rest. In de verte horen we een bekend geluid van een SV samen met een typisch boxer geluid. Rinze en Erik in aantocht. Erik rijdt voor hem zijn eerste SV recreatietocht met zijn BMW R1200S. Heel iets anders dan de Honda SP2. Hij is dan ook terecht apetrots op zijn nieuwste aanwinst. Overigens is hij wel met verassend weinig bagage verschenen. Wellicht alleen het gummetje en de tandenborstel. Met z'n vijven staan we te balen dat het restaurant nog steeds niet is geopend.

Intussen kijk ik even snel een stukje verderop of daar niet een tent open is. Vergeefs, die zal zelfs pas om 16:00u openen. Zit niets anders op dan buiten te blijven wachten op de rest van de groep. Even later meld Edith zich. In de verte horen we een afwijkend motorgeluid aankomen. En ja hoor, daar komt Pieter ook aan op z'n KTM. Nou vooruit dan maar, een halve twin mag ook. Helaas voor hem, vandaag géén onverhard. Als laatste komt Bas aan bij het verzamelpunt. Deze keer met een, voor zijn doen, bescheiden uitlaat geluid. Dit is wel eens anders geweest. Intussen is het restaurant alweer geopend. Eindelijk koffie en… warm appelgebak met 'extra' slagroom!!! Erik heeft het nog maar net op tijd gered. Hij heeft het bijna begeven door gebrek aan cafeïne. We hebben van oorsprong de recreatietocht conform de inschrijvingen voor tien man/vrouw gereserveerd. Als je goed hebt meegeteld zijn er slechts acht personen bij het verzamelpunt verschenen. Eentje heeft zich helaas ziek moeten melden. Rob, door de hele groep deelnemers alsnog 'van harte beterschap toegewenst'. Janneke is nog absent als gevolg van een "uitstapje" in de Franse Alpen, waar zij haar knie zodanig heeft geblesseerd dat zij nog niet op de motor kan meerijden.

De deelnemers die vanuit het westen naar Heerde zijn gekomen, hebben een stuk door de regen moeten rijden. Ik heb plechtig beloofd dat, dat de enige regen van het hele weekend zal zijn. Zelf heb ik vanuit Friesland naar Heerden in de volle zon gereden, zodoende verwacht ik mooi weer. Dus met z'n achten (7 mannen, 1 vrouw op 1x KTM, 1x BMW, 2x SV1000S en 4x SV650S) vertrekken we, na een korte briefing, om ca. 10:30u vanaf "de Keet van Heerde".

De route gaat richting Epe waar direct de eerste tankstop gepland staat, zodat we met een gelijkwaardige hoeveelheid brandstof de Toertocht van het Noorden voor de eerste 336 km's kunnen aanvangen. De SV1000's bepalen de tankintervallen met een toerverbruik van 1:17.

Het eerste deel van de dagtocht gaat door natuurpark de Veluwe onder Nunspeet langs naar Vierhouten en Emst om bij Terwolde over de mooie IJsseldijk in noordelijke richting te reizen. Bijna overal is zicht op de rivier. Ter hoogte van Wijhe wordt de rivier de IJssel getrotseerd door deze met een kabelpont over te steken. Aan de overkant rijden we gezamenlijk een kort stukje in zuidelijk richting, waarna we de weg al slingerend in oostelijke richting vervolgen tot aan de Sallandse Heuvelrug. Deze "berg' zat er vorig jaar ook in. Toen hebben we enige hinder van fietsers gehad. Vandaag is de weg zo goed als leeg en het asfalt schoon. Het betreft hier helaas een 60km weg. Natuurgebied hè, dan ontnemen ze je direct het plezier van heerlijk knallen door de vloeiende slingers over biljartlakenglad asfalt. De meeste van ons hebben zich hier niets van aangetrokken en 'lekker' genietend 'doorgereden' (een goede verstaander heeft slechts een half woord nodig).

De eerste pauze dient zich aan. Hotel-Restaurant Dalzicht nabij Nijverdal. Een ieder doet zich tegoed aan een welverdiende lunch. Welverdiend, want hier is driekwartier na het eindelijk opnemen van de bestelling op gewacht. Na ruim anderhalf uur lunchpauze vertrekken we onder de dreiging van aankomende regen. We rijden weg onder aankondiging van de eerste regenspetters, die tevens de laatste zullen zijn. We gassen verder door Nationaal park Sallandse Heuvelrug naar Hellendoorn.

De weg vervolgt zich via Lemele langs de bosrand naar Ommen.Via Witharen, Balkbrug, de Reest, de Wijk naar Rogat waar voormalig meervoudig 50cc wereldkampioen André Gebben zijn mooie motorzaak heeft gevestigd. We zijn er één straat vanaf gepasseerd. Helaas hebben we geen tijd genoeg over om even een bakkie bij hem te gaan halen. We zijn immers een half uur later vertrokken dan wat de oorspronkelijke planning was en dan ook nog eens een trage lunche stop. Dus toch maar het gas erop houden en de Hoogeveensevaart oversteken. Verder via Ruinerwold, Havelte, Wapserveen over goede wegen door het Drentse landschap naar Dwingeloo. Na door Nationaal park Dwingelderveld te rijden neemt Erik de leiding van mij over en dirigeert ons vlot naar Beilen waar we bij "Oma" op de koffie zullen gaan. Wat een verassing, Janneke is hier ook. Weliswaar met de auto, maar toch, ze is er. Oma blijkt Rinze als kleinkind te hebben en Janneke als dochter. Zodoende is zij de schoonmoeder van Erik. Voor dit laatste hebben wij haar onze 'oprechte deelneming' betuigd.

We komen zomaar met acht motorfietsjes (SV'tjes zijn toch bescheiden motoren) haar huisje binnenvallen. Met z'n allen hebben we buiten in de achtertuin zitten genieten van onvervalste Drentse gastvrijheid onder het genot van koffie en bijpassende koeken. Na haar welgemeend te bedanken voor de betoonde gastvrijheid leggen we langs Boswachterij Schoonloo, door Nationaal park Drentsche AA de laatste dagloodjes af naar "Best Western Hotel Stadskanaal". Omstreeks 18:30 komen wij bij het hotel aan. Allemaal de motor in de kelder garage parkeren, waar ze warm en droog achter slot en grendel voor de nacht geparkeerd staan. En wie komen we in het hotel tegen, ……. Janneke. Leuk, is ze met de auto vanuit Almere via Beilen en naar Stadskanaal gereden om toch nog 's avonds het bekende SV Contact Club sfeertje mee te kunnen genieten. Uiteraard ook om Erik in de nacht warm te kunnen houden. Allemaal, 7 mannen en 2 vrouwen, verschijnen we na een passende opfrisbeurt om 20:00u in het hotel restaurant onder het genot van een frisje, pilsje of ander drankje voor het diner. We laten ons de maaltijd goed smaken. Hierna hebben we nog een 'afterdiner'. Onder het genot van passend vocht laten we de dag ervaringen nog eens de revue passeren. Hierna naar het mandje voor een welverdiende nachtrust. Al met al, een geslaagde eerste dag. En het is op een paar spetters na droog gebleven.

Zaterdag

We hebben vanmorgen uitgeslapen. Of we uitgeslapen zijn is iets anders. De groepsplanning was om 8:00u ontbijten, 9:00u rijden. Helaas gaat het restaurant in het weekend pas om 8:30u open.

Zit niets anders op dan toch maar een half uurtje langer blijven ruften tussen de klamme lappen. Ondergetekende niet, die zit als eerste om 8:10 aan de verse koffie. De laatste nachtbraker meldt zich klokslag half negen aan tafel. Een uur later worden de motoren gestart en de parkeergarage uitgereden, middels een hellingproef. Boven gekomen blijkt er vandaag op het plein voor het hotel een presentatiedag (recrutering) te worden gehouden voor politie, ambulance en brandweer. Allemaal drukte voor hen met het opstellen van stands en voertuigen. Wij zijn tevens benieuwd of er ook SV Club leden zijn die spontaan een dagje mee zullen toeren. Helaas niemand. Wij staan intussen in start opstelling te wachten op Pieter, die bij het verlaten van de garage een aanstormende brandweer-auto een remproef geeft. De bestuurder van de grote rode auto heeft nooit die oranje tweewieler op hoge poten uit de diepte zien naderen. Gelukkig komen beide partijen op tijd tot staan en slechts met de schrik vrij. Motto voor vandaag: goed blijven opletten! Ik ben na gisteren stilzwijgend tot voorrijder gebombardeerd. Dus direct na vertrek, mijn Garmin aanwijzingen opvolgend, rijden we prompt de verkeerde kant op.

Na een aantal aflagen kom ik er achter dat e.a. niet 'helemaal' strookt met mijn oorspronkelijke planning. Toch maar even een stukje doorrijden tot een plaats waar wij met acht man/vrouw veilig kunnen keren. Hierbij wordt een benzinepomp gepasseerd. En wie komen we daar tegen? Naar na kennismaking blijkt Rudy uit Drachten met een zilvergrijze SV650S. Hij heeft spontaan op de forum oproep gereageerd om een dagje mee te rijden in plaats van het gehele weekend. Erik gevraagd om maar even het voortouw te nemen omdat mijn Street Pilot nog steeds bezig is een eigen leven te leiden en om nieuwe wegen te zoeken. Als gereden topsnelheid heeft hij al 820km/u gelogd. Gaat niet helemaal goed geloof ik… Even later pikt hij de route gelukkig toch weer goed op. We zijn Stadskanaal nog steeds niet uitgereden. Snel plaats verwisselen met de BMW rijder en gáán met die banaan. Over relatief rechte wegen gaan we vlot naar de eerstvolgende plaatsen Onstwedde, Oude Pekela, Veendam, Muntendam, Steendam en nog meer 'bekende' Groningse plaatsen. Vanaf Appingedam slingeren we in noordwestelijke richting door dorpen als Middelstum, Usquert, Westernieland naar Pieterburen voor de eerste koffiestop. Na lekker in de ochtendzon van de Groningse koffie te hebben genoten, geven negen motoren gas richting Friesland over goede asfaltwegen langs het Lauwersmeer. Hier moeten we extra op klein wild letten zoals, hazen, honden en katten. Ze kunnen zomaar uit hun holletje vandaan de weg over schieten. Wel iets minder opvallend dan de brandweerauto die Pieter eerder tot stoppen dwong. Uiteraard liggen de snelheden hier ook hoger. Wat een heerlijke slingers zeg. Dit smaakt naar meer.

Via Anjum duiken we Friesland in. Hier wordt gedwongen een kleine omleiding in de route ingelast vanwege classic races. Wij hebben geen tijd over om hier bij te blijven genieten.

Voordat we weer op de goede weg terecht komen krijgt de KTM toch nog een stuk(je) gras onder zijn wielen. Parallel met de Waddenzee volgen we de weg door de kop van Friesland naar Holwerd over hetzelfde stuk racebaan als vorig jaar. De lange rechtse en linkse doordraaiers naar de veerboot hebben we veiligheidshalve maar overgeslagen. Achteraf maar goed ook. Later heb ik van een regionaal motormaatje vernomen dat ze hier vandaag met een lasergun hebben gestaan. Bij Marrum slaan we met z'n allen rechtsaf naar Oude Leije en het Bildt de weg volgend door het mooie landschap, om bij Sexbierum linksaf te slaan naar Franeker. Wie heeft toch ooit al zulke plaatsnamen verzonnen? De enige stop die we na Pieterburen hebben gemaakt was om te tanken. Hierom nemen we in Franeker een lunche stop aan de Stationsweg naast de brug over het van Harinxmakanaal. Na een uurtje slingeren we verder naar Bolsward over mooie maar smalle weggetjes. Het is hier en daar wel oppassen vanwege grind op de weg, speciaal in de bochten. Dit wordt door pedaalemmer piloten vanuit de berm opgeworpen, doordat zij te krap door de bocht gaan. Na Bolsward slingeren we vanaf Tjerkwerd over een oude zeedijk naar Folsgare. Een smal maar uitdagend weggetje van ca. 15km lengte. Sturen, sturen en nog eens sturen.Boven Sneek langs naar Wergea waar weer eens getankt wordt. Hier kunnen we nog even genieten van het dorpsspektakel 'klootschieten'. We gaan verder boven het natuurgebied de Alde Feanen langs naar Garijp, Oostermeer en Rottevalle om in Drachten volgens planning een koffiestop te nemen.We worden hier net als vorig jaar door Renate hartelijk ontvangen met koffie en deze keer gevulde koeken.

Janneke was al enige tijd geleden aangekomen en heet ons uiteraard ook welkom. Maar wat schets ons aller verbazing. "Oma" is er ook bij. Wat een leuke verrassing.

Rudy geeft tijdens de koffie te kennen af te willen haken. Hij woont immers in Drachten, naar blijkt ongeveer 1,5km van mijn adres vandaan. Hij heeft een leuke eerste SVCC dag meegemaakt en héél veel ervaring met het rijden van de bedreven SV groep opgedaan. Blijkt dat ie z'n rijbewijs net vier weken in z'n bezit heeft. En wij rijden een dagtocht van ca. 390km over hoofdzakelijk B-wegen. Respect voor Rudy. Hij heeft ze allemaal gereden, 's morgens is hij immers al naar Stadskanaal gereisd om ons daar te ontmoeten. Het laatste traject leggen we in een doorgaand tempo af. De vermoeidheid begint er nu toch wel in te komen. Doorgezeten aars, slappe polsjes, pijn in de nek enzovoorts. Om ca. 19:30 komen we weer bij het vertrouwde logeeradres aan. Iedereen haast zich om zijn/haar motor te parkeren en om zich voor het eten te gaan opfrissen.

Michiel kan het schijnbaar niet hebben dat Erik zijn Janneke zover heeft gekregen om toch maar met de auto te komen. Dus moest zijn Alexandra en 3/4e hond (mist één voorpoot) ook maar een nachtje komen slapen. Ze is tenslotte hard op weg SV Contact Club lid te worden, door motorrijlessen te volgen. Na een heerlijke maaltijd met alles erop, eraan en eromheen nemen we, na elkaar heerlijk verpozen te hebben met sterke motorverhalen, een slaapmutsje en duiken het mandje in om morgen weer fris en opgewekt paraat te staan.

Zondag

Samen met Herman Finkers is iedereen om 8:30u weer pressent voor het internationale Best Western Hotel ontbijt buffet. Ja, vriendje Finkers heeft afgelopen nacht ook in het hotel geslapen. Naast het hotel is het theater Geert Teis gevestigd waar hij z'n optreden heeft gegeven. We vertrekken om 10:00u nadat alle bagage weer is opgeladen. Behalve bij Erik, Rinze en Michiel die hebben slim hun dames met de auto als pakezel gebruikt.

Stadskanaal laten we oostelijk rijdend achter ons liggen. Op naar Vlagtwedde, 't Haantje, Zweeloo, Drijber om via Hoogeveen door Boswachterij Ruinen bij de eerste koffiestop terecht te komen. Hier hebben wij de 'balgehakt uit eigen keuken' voor het eerst live bewonderd. Maar goed dat Alexandra dit niet heeft gezien, dan was afgelopen nacht vast hun laatste samen geweest. Na de koffie met bijpassende versnaperingen zetten wij ons weer op het zadel. Vandaag moet in totaal minstens 265 kilometer worden afgelegd. We rijden vloeiend tot Hasselt.

Hier begint mijn GPS net voor een afslag opnieuw zijn eigen leven te lijden. Zonder reden zijn alle satellieten weer eens zoek. Op de bonnefooi bepaal ik de te rijden richting naar de goede weg. Gelukkig vindt hij de satellieten weer. Een nieuw record. Volgens mijn Garmin 2820 heb ik nu een top gehaald van 1260km/u. Toch wel knap voor een eenvoudige SV1000S type K3 met 26.000km op de klok. Volgende week toch maar eens wegbrengen voor revisie. Nee, niet de SV maar de Garmin Street Pilot 2820. Parallel met het Zwarte Water rijden we over een smal dijkweggetje. Zo smal dat twee tegemoetkomende voertuigen elkaar door de berm moeten passeren. Racen is hier echt niet mogelijk. Er zit geen 100 meter recht stuk in deze dijk. Bij Genemuiden nemen we een weg naar Kampen. Hierna komt Ermelo. Wij willen het liefst geen snelweg rijden, dus wederom binnendoor. Komen we natuurlijk 'in the midle of nowhere' een wegopbreking tegen. Fietsers kunnen wel door. Géén gemotoriseerde voertuigen. We kijken elkaar met vraagtekens in de ogen aan. Doen? Ja, we gaan ervoor. Als een fietser er langs kan, dan zeker ook een SV, BMW en KTM. Potdorie krijgt Pieter toch nog zijn zin met onverhard. We rijden over een stuk gravel naar iets wat lijkt op een brug in aanbouw. Over planken rijden we één voor één omhoog.

Aan de andere kant een scherpe knik met een afstap van wel 100centimers over een gladde plank, waarna de rest van de afdaling vloeiend volgt. Voorzichtig probeer ik de afdaling. Sh#* mijn uitlaatklem raakt de knik net voordat ik definitief naar beneden kan. Behoedzaam doorzettend lukt het de afdaling te nemen. De rest komt er stoer achteraan. Als het een 1000 lukt, dan zal het voor een 650 een eitje moeten zijn. Het is een smal patje, de BMW moet nog uitkijken met de breedte van zijn cilinders. De KTM-er komt met een brede grijns op z'n gelaat naar beneden, met zo'n blik van: "What's the problem boys?".

Na deze hindernis te hebben overwonnen, Is het op naar Elburg. Door het oude centrum van Elburg rijden we over hobbelige klinkerstraatjes met oude gebouwen links en rechts naar de andere kant van de plaats. Hier heeft het de wegbeheerder goed gedacht de weg af te zetten met ijzeren paaltjes. Natuurlijk net waar wij de doorgaande weg willen oversteken. Ze staan gelukkig voldoende ver uit elkaar dat zelfs de BMW ertussendoor kan rijden om de doorgaande weg over te steken. Nu gaat het voor mij echt spannend worden. We gaan nu een stuk van de route naar Harderwijk rijden die mij geheel onbekend is. Deze is klakkeloos overgenomen van Map Source. Tjeempie, wat een leuk stuk zeg. Door de polder over smalle betonwegen tussen landerijen en weilanden door, langs mooie boerderijen en woonhuizen. Nooit geweten dat het hier zo'n mooi gebied is. Na Harderwijk nemen we aan de bosrand gezamenlijk een snackstop.

Over de Veluwe leggen we het laatste traject af naar Hoevelaken. Het geplande restaurant nabij de snelweg is helaas gesloten. Een andere die wel open is, is binnen een redelijke afstand was niet te vinden. Desondanks was het een leuke rit vandaag. De vele kilometers zijn zonder schade afgelegd. Allen Bas heeft een klein probleempje opgelopen. De laatste 75 kilometer heeft hij geen voorrem meer, vanwege versleten remblokken. Na elkaar passend ter afscheid te hebben gegroet gaat iedereen tevreden huiswaarts. Bij thuiskomst blijk ik in driedagen voor 90% over B-wegen 1295 kilometers te hebben afgelegd. En dat, zoals ik had beloofd, helemaal droog.

Jongens, meisjes en "Oma",tot een volgende keer!

Anton Ritmeester

Clubartikelen te koop

(prijzen incl. BTW)

SV Contact Club sticker.
€ 0,25 per sticker. Bijdrage adm. + verzendkosten € 0,50 per bestelling.

Film van de Moto73/SV Contact Club test van de SV650S en de SV1000S. Zowel op DVD als op VHS.
€ 5,-- per DVD of VHS voor leden;
€ 7,50 per DVD of VHS voor niet-leden.
Bijdrage adm. + verzendkosten € 2,50 per bestelling.

SV Contact Club T-shirt in de maten S, M, L, XL en XXL. *Zowel in wit als lichtblauw te verkrijgen!* De voorraad per maat is beperkt. Als de door jou bestelde maat uitverkocht is, is langere levertijd mogelijk.
€ 12,50 per shirt voor leden;
€ 15,- per shirt voor niet-leden.
Bijdrage adm. + verzendkosten € 2,50 per shirt.

Film Vobis SV cup race van 17 april 2004.
€ 7,50 per DVD of VHS voor leden;
€ 10,-- per DVD of VHS voor niet-leden.
Bijdrage adm. + verzendkosten € 2,50 per bestelling.

Dealerkortingen

Bij volgende bedrijven kunnen leden **korting** krijgen op vertoon van hun clubpas. Meer info op onze website en vraag in de winkel naar de voorwaarden.

Niwa Motorenservice
Zaadmarkt 15
1681 PD Zwaagdijk
Tel. 0228-564000

MADracing
De Mossel 23/F
1723 HX Noord-Scharwoude
Tel. 0226-341208

GoParts.nl
Lutterveldweg 12
4005 LD Tiel
Tel. 0344-614644

Powerpoint
Lutterveldweg 18
4005 LD Tiel
Tel. 06-43025280

MJK Leathers Motorsportkleding
Bosschendijk 89
4731 DC Oudenbosch
Tel. 0165-314627

Motorhuis Seppe
Pastoor van Breugelstr. 128
4744 AG Bosschenhoofd
Tel. 0165-312348

Motoport Hengelo
Enschedesestraat 210
7552 CL Hengelo
Tel: 074-2438376

TT-motoren
Marsweg 31
8013 PE Zwolle
Tel. 038-4658058

Colofon

Dit clubblad is het lijfblad van de SV Contact Club, de officiële Suzuki club voor sportieve V-twins voor Nederland en België. 7e jaargang, no. 4, oktober/november 2008.

Het volgende SVCC clubblad verschijnt eind december 2008.

Uitgave onder redactie van:
Jaap van Dijk en Marc v/d Kuijp
Watergraaflaan 71
NL-4731 WJ Oudenbosch
✉: nieuwsbrief@svcontact.com

Het clubblad is voor en door de leden van SVCC. Wij nodigen dan ook ieder lid uit om de pen ter hand te nemen en ons te helpen dit blad tot een succes te maken.

Verspreiding geschiedt per e-mail, per post en via het besloten deel van onze website. Wilt u het clubblad op een andere wijze ontvangen dan nu het geval is, laat het ons dan weten.

De redactie behoudt zich het recht voor om stukken aan te passen, in te korten of niet te plaatsen.

Kijk ook eens op de website: **www.svcontact.com** waarop ook oude edities van de clubbladen te vinden zijn, exclusief voor leden. Meer info op de site.

Of bezoek het forum op:
http://www.svcontact.com/forum

Dit forum is voor iedereen toegankelijk en niet exclusief voor leden van de SV Contact Club.

Clubleden hebben echter wel meer rechten op het forum om meer subforums te bekijken.